

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

29.
szeptember 17.

II. János Pál pápa: LEVÉL AZ ÖREGEKHEZ

(A levél 1. – 8. pontjai)

„Az évek elszállnak; s az élet, jóllehet betegségek és sok fáradtság terheli, szebb és értékesebb ajándék annál, hogy megoszólhattuk volna.”

Az ENSZ október elsejét 1991 óta az idősek világnapjának nyilvánította. 1999 évét (az elmúlt évezred utolsó esztendejét) pedig az idősek évének nevezte ki.

A Szentatya ebből az alkalomból 1999 október 1. dátummal levelet írt az öregekhez.

A levél 18 pontból áll, ezen a szombaton az első 8 pontról elmélkedtünk.

Feltűnő a levél közvetlen, és személyes hangvétele. Idős em-

ber szól benne hasonlóan idős társaihoz.

„Közben én is megöregedtem. Ezért érzem a vágyat, hogy elbeszélgessek veletek, öregek. Elsősorban hálából teszem ezt, amivel Isten adományaiért és a lehetőségekért tartozom, amellyel mindmáig gazdagon megajándékozott.” – írja nekünk a Szentatya.

Jól tudjuk, hogy a lelkiismeretvizsgálat napi gyakorlat kell (kellene) hogy legyen az imádkozó ember életében. De vannak az életnek időnként olyan pillanatai is, amikor érdemes megállni, és visszatekinteni a teljes megtett útra.

„A mi életkorunkban természetes, hogy gondolatunk visszaszáll a múltba, s próbáljuk mérlegre tenni a dolgokat.” – Ezt olvashatjuk a levélben.

Kedves idős testvérek! Álljunk meg talán most mi is! Tegyük mérlegre a dolgokat! A megszületésünktől kezdve, egészen a napjainkig! **Milyen adományokat kaptam a Jóistentől? Milyen lehetőségekkel ajándékozott meg eddig, és milyen lehetőségeim vannak mostanában?** - Nekünk sem árt, ha ezt végiggondoljuk, akár papírra is vethetjük magunknak, és egy szép napon elhatározhatjuk, hogy most mindezért valahogy külön is hálát adunk. Aki őszintén szembenéz a múltjával, az talán szintén egyetért majd az azóta már boldoggá avatott pápánkkal: A sok ajándék, amit kaptunk, talán nekünk is értékesebb annál, hogy megoszólhattuk volna.

A levél első fejezeteiben a Szentatya világméretekben visszatekint, és értékeli az elmúlt évszázad viharait, nehézségeit, és pozitív, előremutató eredményeit. Nagyon érdekes az ötödik fejezet gondolata: Az öregkort az élet őszének nevezi. Az évekből nem volna jó kihagyni az ősz, az emberi életből sem lenne jó kihagyni az öregkort. A 6. és 7. fejezetekben éppen ezért a Biblia nagy öregjeit állítja elénk.

A 8. fejezet pedig ismételten hangsúlyozza az öregkor jelentőségét az ember életében. A 92. zsoltárt idézi azzal, hogy az igaz ember még öreg korában is gyümölcsöt terem. Majd idézi Pál apostolt:

„Az idősebb férfiak józanok, tisztességesek és megfontoltak, erősek legyenek a hitben, a szeretetben és a türelemben. Az idősebb asszonyok hasonlóképpen legyenek komoly magaviseletűek (...), a fiatal asszonyokat tanítsák arra, hogy szeressék férjüket és gyermekeiket”. Tit 2,2-5.

Végül azt a következtetést vonja le: Amit a Szentírás tanít nekünk, abból az öregkor úgy rajzolódik ki, mint a „kedvező idő” az emberi kaland befejezésére. Ebben az időszakban juthat el az ember „a szív bölcsességére”. Ez a kedvező időszak is hozzátartozik Isten életre szóló ajándékaihoz, amíg az α - tól eljutunk egészen az Ω - ig.